

Publicerad 2006-02-22 18:06 av Propella

så var det dax igen

Då, när vi släppte in vindarna

och så den natten
när vi stod på liljeholmsbron
och det var frost överallt fastän det bara var oktober
och du; du kände inte kylan
trots att det gnistrade på din hud -

jag glömmer aldrig
hur din skjorta fladdrade i vinden
och hur jag nästan grät
när du slutligen lutade dig mot mig och sa
”nu ringer jag en taxi
som kör oss hem”

hem för dig
var djupblåa väggar tre trappor upp;
där eldade du stearin med en röd tändare
medan jag satt i soffan och skrattade
sen blåste du ut ljusen
men jag brann längre än så

din röst var lundell och winnerbäck i sin heshet
och min var skrovlig av längtan
men vi drack ur glasen varje kväll
och drömmen tog inte slut;
när natten utanför fylldes med jagande
hittade jag skugga vid dina nyckelben

ja jag minns
hur senorna i dina ben spelade
när du reste dig på tå och haspade upp fönsterna
och hur du viskade i mitt hår
”nu släpper vi in vindarna du och jag”
och hur skönt det svalkade mot min rygg
där jag låg naken på din säng

öm och skönsårig av kärlek

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Propella med Poeter.se id #4397 innehar upphovsrätten